Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

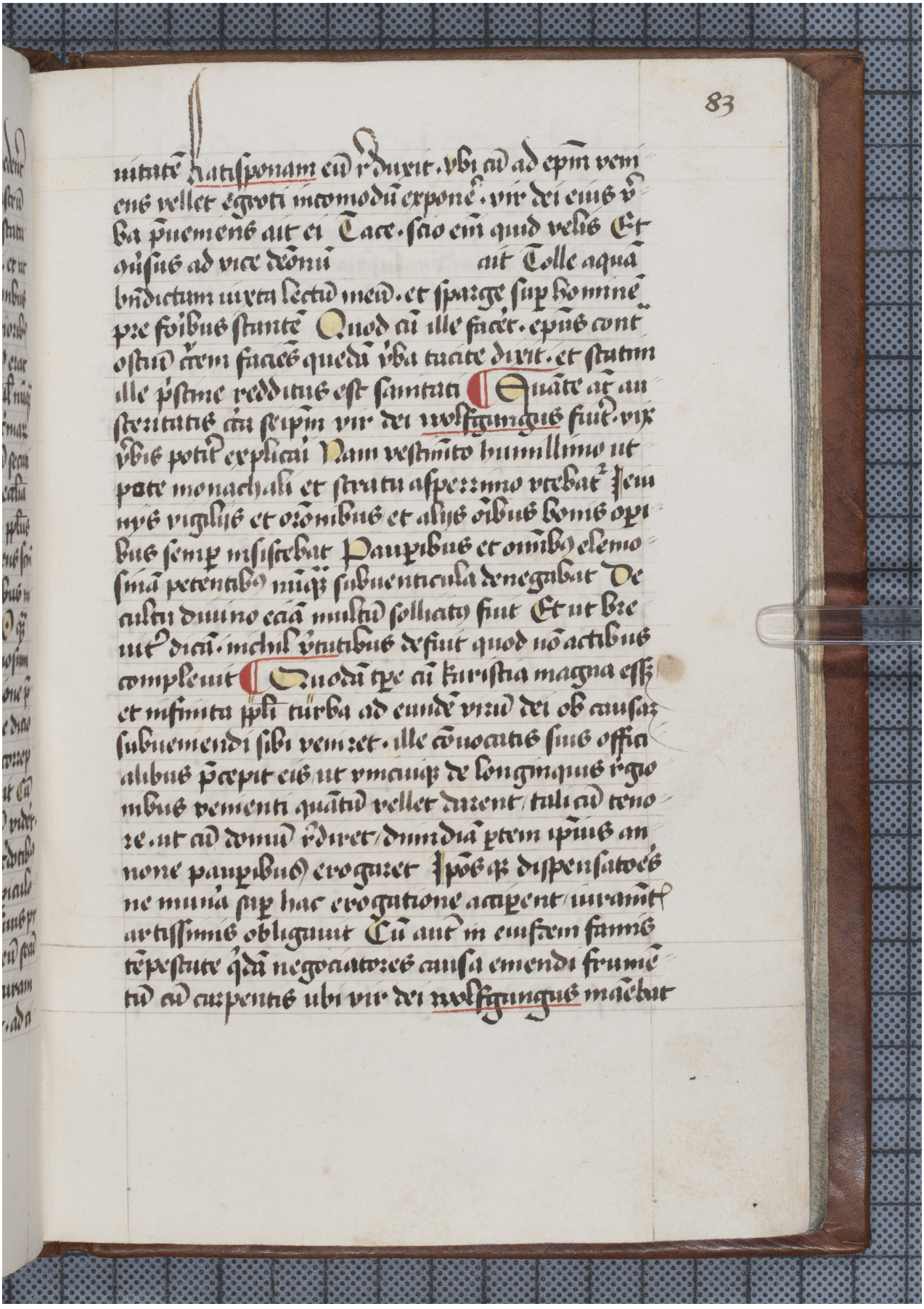

nutuē hanſponam eū r̄duxit. vbi ad ad epm̄ vem
ens vellet ęgroti incōmodū exponē. vir dei eius v
ba p̄uenies ait ei Tace. ſac eū quid velis Et
uisus ad vice dōmi aut Colle aquā
bñdictam unxit lectū meū. et ſpargē ſup hominē
p̄ foribus ſtantē Quod ai ille fecit. epūs cont
ostiū cū ſuis ſacēs quedā vba tacite dixit. et ſtatim
ille p̄ſtine redditus est ſanitati Quāte aī au
ſteritatis cū ſeipm̄ vir dei nvlfingus fuit. vix
vbis potuī explicai Nam vestitu humillimo ut
pote monachali et ſtrictu aſpeſſimo vtebat ſem
per vigilijs et oſonibus et alijs oībus homis opi
bus ſemp̄ miſiſcebat Pauperibus et omibus clemo
ſinā petentibus mūſ ſubuenticula denegabat De
aultu diuino eaā multū ſollicitus fuit Et ut bre
uit dicā. nchil vtutibus defuit quod nō actibus
ompleuit Quodā tpe ai kuriſtia magna eſſ
et nſmitu p̄ſi turba ad eundē vrm dei ob cauſaz
ſubuiendi ſibi venīet. ille vocatus ſuis offia
alibus p̄cepit eis ut vnusquiq; de longinquis regio
nibus venienti quātū vellet darent/ tuli ad teno
re. ut ad domū rediret/ dimidiā ptem ipſius an
none pauperibus erogauit Postea dispenſatores
ne munia ſup hac erogatione accepti/ iuramēto
artiſſimis obligauit Cū aut in eiſdem finib
tēpeſtate qdā negociatores causa emendi frumē
ti ad carpentū ubi vir dei nvlfingus manebat